

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-02-25924 בוליצ'ב נ' פלשור

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט יובל וסרקרוג

תובעת מאיה בוליצ'ב

נגד

נתבעת טטיאנה פלשור

פסק דין

תביעה בגין לשון הרע.

1

2

3 1. **התובעת** בעלת מכון יופי וכן מכללה ללימודי היופי, טוענת, כי בעקבות פרסום פוסט שיווקי של
4 העסק שלה בפייסבוק, בו עשתה בטעות שימוש בתמונה שאינה שייכת לה, הנתבעת רשמה
5 בתגובה על גבי התמונה באדום בולט את המילים "**הונאה!**" ומשום כך, פגעה במוניטין של
6 העסק, גרמה לה נזק כבד ולכן ביקשה לחייבה בפיצויים לפי חוק איסור לשון הרע.

7

8 2. **הנתבעת**, בעלת עסק עצמאי ונפרד בתחום היופי באזור הקריות. טוענת כי למרות שביקשה
9 מהתובעת להסיר את תמונתה היא לא עשתה זאת בתואנות שווא (אך כן הסירה תגובה ראשונה
10 שרשמה הנתבעת) ולכן נאלצה להגיב בצורה מפורטת יותר המתארת את האמת ואת התנהלותה
11 של התובעת.

12

13 הנתבעת ביקשה לדחות את התביעה. לחילופין ככל שתקבל התביעה, לקזז מכל סכום שיפסק,
14 פיצוי סטטוטורי בסך 100,000 ₪ בגין הפרת זכויות יוצרים בשל השימוש בתמונתה. בעניין זה
15 הפנתה לסעיפים 4, 11, 45, 47 ו-48 לחוק זכויות יוצרים.

16

17 הפוסט מושא התביעה:

18 3. התובעת טוענת כי הנתבעת רשמה על גבי תמונת הציפורניים שפרסמה באותיות גדולות
19 ואדומות את המילה "**הונאה!**" ובתגובה עצמה, רשמה בין היתר, בכותרת: "**זהירות הונאה!**"
20 ובהמשך: "**...בלי רשות העלו את העבודה שלי בפרסומת שלהם יחד עם עבודות שלהם.**
21 **כשאנשים מסתכלים על התמונות של המניקור היפה הם שואלים כמה עולה הלימוד. סליחה,**
22 **איך זה ??? זו הונאה לשמה!**

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-02-25924 בוליצ'ב נ' פלשור

תיק חיצוני:

בושה לבית ספר שלכם שזה עתה קם!...

פוסט התגובה אותו פרסמה הנתבעת ושבגיננו הוגשה התביעה הנוכחית, צורף כנספח א' לתצהיר התובעת, כאשר תרגום מלא של הפוסט (שכן הדברים נרשמו ברוסית) וצילום מוקטן שלו גם מופיע בסעיף 22 לתצהיר התובעת. הנתבעת חלקה על התרגום שהוצג בתיק (להלן: "פוסט הנתבעת").

השתלשלות העניינים בהתאם לטענות הצדדים ולחומר הראיות

4. **התובעת** בעלת סלון יופי ובית עסק (לטענתה מכללה) ללימוד מדעי היופי באזור הקריות בשם: "**B.MAYA האקדמיה הגבוהה ללימודי איפור קבוע**" (להלן: "העסק"). לטענתה היא מנהלת את העסק מזה כ-8 שנים.

התובעת נוהגת לפרסם את העסק בעמוד עסקי בפייסבוק תחת השם "**B.MAYA איפור קבוע**". העסק כולל גם בעיצוב ציפורניים.

5. ביום **4.4.19** העלתה התובעת (באמצעות עובדת שלה בתחום טיפוח הציפורניים, הגב' טטיאנה רוזמייקין (להלן: "הגב' טטיאנה")) פוסט בו מוצגות מספר תמונות של עיצובי ציפורניים כאשר התברר בדיעבד, כי אחת התמונות שייכת לנתבעת. התובעת טענה בשלב מאוחר יותר, שלא הוכח כי התמונה אכן שייכת לנתבעת, אך בתחילה התנצלה על השימוש בה.

התובעת טענה כי הפוסט כלל מספר תמונות בכל תחום יופי או איפור:

"...הפוסט הזה כולל, משהו כמו 10 תמונות של עבודות שונות. כל אחת מהן היתה שייכת

לתחום איפור אחר. היו שם 4,5 תמונות של ציפורניים" עמ' 1 ש' 28 – 29 לפרוט' מיום

(07.03.21)

6. לטענת הנתבעת ביום **18.4.19**, יום חמישי בשבוע (יום לפני ערב פסח), גילתה לתדהמתה, כי התובעת עשתה שימוש בתמונה שלה ביחס לעבודה שהיא עשתה בעיצוב ציפורניים מספר חודשים קודם לכן.

בעקבות כך, כתבה תגובה לפיה טוב הייתה עושה התובעת אם הייתה עושה שימוש רק בתמונות שלה, במקום להציג עבודות של אחרים כאילו נעשו על ידה. לטענת הנתבעת כשעה מאוחר יותר יצרה איתה קשר הגב' טטיאנה, העובדת של התובעת וטענה, כי היא העלתה את הפוסט וביקשה ממנה למחוק את התגובה. הנתבעת מסרה כי לא תמחק התגובה עד שתוסר תמונתה.

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-02-25924 בוליצ'ב נ' פלשור

תיק חיצוני:

- 1
- 2 7. הנתבעת ציינה, כי הופתעה לגלות, שיום למחרת (יום שישי 19.04.19) הפוסט כולו נותר בעינו
- 3 ונמחקה רק תגובת הנתבעת. לטענתה, מטעם התובעת חזרו ומסרו לה, כי לא ניתן לתקן את
- 4 הפוסט וכי הם מנסים למצוא פתרון (ביחס לטענות הנתבעת ר' סעיפים 4 ו-5 לתצהיר הנתבעת).
- 5
- 6 8. הנתבעת מדגישה כי משחלף יום נוסף, ולא נעשה דבר כדי לתקן את הפרסום השגוי, תוך
- 7 שנמשכה הפרת זכויות היוצרים, כתבה באותו יום (יום שבת ה-20.04.19) פוסט המשקף באופן
- 8 מלא את האמת ואת האופן בו מתנהלת התובעת.
- 9
- 10 9. התובעת טענה כי לאחר שלא הצליחה לאתר את האחראי על קידום האתר השיווקי שלה באותו
- 11 יום שבת, נאלצה עוד באותו היום (ה-20.04.19) להסיר את הפוסט כולו לרבות האשמות של
- 12 הנתבעת. עם זאת, לטענת התובעת משך אותן שעות, משעות הבוקר של יום שבת, בו פרסמה
- 13 הנתבעת את הדברים המהווים לטענתה לשון הרע, ועד להסרת הפוסט כולו, חלפו מספר שעות
- 14 בהן הופצה הודעת הנתבעת ברבים.
- 15
- 16 לטענת התובעת הפוסט זכה לתהודה גבוהה וצבר בתוך זמן קצר לא פחות מ-196 תגובות ו-136
- 17 שיתופים (ר' סעיף 29 לתצהיר הנתבעת).
- 18
- 19 התובעת הוסיפה והדגישה כי עוד קודם לכן היא התנצלה בתגובה בפייסבוק על השימוש שנעשה
- 20 בתמונה והבהירה, כי ככל הנראה מדובר בטעות בתום לב (תגובת התובעת צורפה כנספח ב'
- 21 לתצהיר הנתבעת).
- 22
- 23 10. לטענת התובעת גם לאחר שהסירה את הפוסט כולו (באותו יום שבת) פנו אליה לקוחות ומכרים
- 24 וביקשו לברר לגבי הפרסום, ובשל כך שלחה לנתבעת ביום 23.04.19 מכתב התראה מאת בא
- 25 כוחה.
- 26
- 27 התובעת הוסיפה וטענה כי התחייבה בפני הנתבעת להסיר את התמונה שבמחלוקת בהקדם
- 28 האפשרי, אך מאחר שפניית התובעת נעשתה ערב חג הפסח לא הספיקה לעשות זאת, כאשר
- 29 הנתבעת הזדרזה לפרסם את דברי החריפים כבר בשעות הבוקר של יום שבת, במקום להמתין
- 30 עוד מספר ימים.
- 31
- 32 11. הנתבעת מצדה טוענת, כי התובעת ידעה היטב להסיר את התגובה הראשונה שלה לפוסט
- 33 שפורסם בו טענה כי התמונה שייכת לה, וחרף זאת בחרה להמשיך ולפרסם את התמונה עצמה.

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-02-25924 בוליצ'ב נ' פלשור

תיק חיצוני:

1 בשל כך נאלצה להגיב ולציין כי השימוש שעושה התובעת בתמונה שלה מהווה דבר "שקר"
 2 וכזב וביקשה להזהיר לקוחות פוטנציאלים. לטענתה התובעת לא התחייבה להסיר את התמונה
 3 עד למועד מסוים, אלא מסרה התחייבות כללית בלבד להסרת התמונה.
 4 הנתבעת גם חלקה על התרגום שהציגה התובעת וטענה כי התרגום הנכון של המונח שנכתב
 5 בצבע אדום בולט, הוא "שקר" ולא "הונאה".

דין והכרעה:

9 השאלה המרכזית המחייבת הכרעה בהליך הנוכחי היא האם בנסיבות העניין, תגובתה של
 10 הנתבעת הייתה סבירה ופרופורציונלית בשים לב לשימוש שנעשה בתמונתה.

12 12. כפי שיפורט להלן, הגם שהתובעת נהגה שלא כדין עת עשתה שימוש בתמונתה של הנתבעת, הרי
 13 שמצאתי כי מדובר בטעות שנעשתה ברובה בתום לב, וכי תגובת הנתבעת הייתה חריפה מעבר
 14 לראוי בנסיבות, ולכן עולה כדי לשון הרע. מצאתי על כן לקבל באופן חלקי את התביעה ולקזז
 15 מסכום הפיצויים רכיב מסוים, בגין שימוש שנעשה בתמונה בניגוד לחוק זכויות יוצרים,
 16 והכל כמפורט להלן:

חוק איסור לשון הרע - כללי

19 13. במסגרת חוק איסור לשון הרע יש לאזן בין שתי זכויות: האחת חופש הביטוי, והשנייה זכות
 20 האדם לשמו הטוב (ר' בהקשר זה ת"א (הרצ'י) 33759-02-11 ישר - אובוז נכסים ואחזקות בע"מ
 21 נ' יניר ישראל לוין (פסק דינה של כב' השופטת ל' ביבי (פורסם בנבו) וההפניות שם).
 22 הזכות לחופש הביטוי הוכרה כזכות חוקתית בהתאם לחוק כבוד האדם וחירותו (על חשיבותה
 23 של זכות זו ר' למשל רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (פורסם בנבו). וכן דנ"פ 7383/08 יוסף
 24 אונגרפלד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו).

26 על האיזון הנדרש, בין זכות זו לשמו הטוב של האדם ר' בג"צ 6126/94 גיורא סנש נ' רשות
 27 השידור (פורסם בנבו).

29 14. במסגרת "עולות לשון הרע" יש לבחון את מושא ה"פרסום", בארבעה שלבים (כפי שקבע בית
 30 המשפט העליון בע"א 4534/02 רשות שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ (פורסם בנבו), להלן: "הלכת
 31 שוקן"):

32 א. שלב א' - משמעות הביטוי, כפי שהיה מתקבל או מתפרש על ידי אדם סביר.

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-02-25924 בוליצ'ב נ' פלשור

תיק חיצוני:

- 1 ב. **שלב ב' - חבות בחוק** - האם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו, בהתאם
2 להגדרות שבחוק (סעיפים 1 ו-2) ולתכליותיו.
3
4 ככל שנמצא כי אכן מדובר בביטוי העולה לכדי לשון הרע יש להמשיך ולבחון:
5 ג. **שלב ג' - הגנות** - האם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות בחוק.
6 ד. **שלב ד' - פיצויים** - סכום הפיצוי המגיע.
7
8 א. **שלב א' - המשמעות העולה מהביטוי לפי אמות מידה של אדם סביר.**
9 15. בהתאם לפסיקה, השאלה האם הפרסום מהווה לשון הרע בהתאם לסעיף 1 לחוק, נקבע
10 בהתאם למבחן **האובייקטיבי** ואין חשיבות בהכרח מה הייתה כוונת המפרסם. על כן, יש לבחון
11 מהי המשמעות שקורא סביר היה מייחס למילים. עוד נפסק כי הגדרת לשון הרע היא הגדרה
12 רחבה (ראה ע"א 89/04 ד"ר נודלמן נ' שרנסקי (פורסם בבנו). כפי שנקבע בהלכת שוקן:
13
14 **"יש לשלוף מתוך הביטוי את המשמעות העולה ממנו לפי אמות המידה**
15 **המקובלות על האדם הסביר, כלומר יש לפרש את הביטוי באופן אובייקטיבי,**
16 **בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת"**.
17
18 בנוסף, לשון הרע אינה חייבת להיות מפורשת אלא די בכך שהיא משתמעת (ראה סעיף 3 לחוק).
19
20 יישום לנסיבות המקרה
21 16. בענייננו, מצאתי לקבוע כי הטבעת המילה **"הונאה!"** בצבע אדום גדול ובולט יחד עם סימן
22 קריאה (או "שקר" או "כזב" לפי התרגום הנטען על ידי הנתבעת) על גבי אחת התמונות
23 המבקשת להציג את בית העסק של התובעת, עולה לכדי לשון הרע בעיני האדם הסביר.
24
25 הטבעת המילה בצורה זו, מהווה מעין תמרור אזהרה, ויוצרת אצל הקורא הסביר, רושם שלילי
26 ביחס לבית העסק עצמו, לאיכות השירות שלו, או הרמה המקצועית הירודה שלו, ואף עשויה
27 להתפרש כחוות דעת שלילית של מי שקיבל באופן אישי שירות מבית העסק, או מי שלמד את
28 אחד הקורסים בבית העסק ומבקש להביע את מורת רוחו. היה על הנתבעת להסתפק בלהבהיר
29 בתגובתה כי בית העסק עושה שימוש שלא כדין בתמונה של הנתבעת ובכך מבקש להתהדר
30 בנוצות לא לו, כפי שעשתה הנתבעת בתגובה הראשונה, ובחלק מהתגובה המילולית עצמה.
31

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-02-25924 בוליצ'ב נ' פלשור

תיק חיצוני:

1 הטבעת הכותרת הגדולה, על גבי התמונה כולה (יחד עם תמונות קטנות נוספות אחרות שאין
2 מחלוקת שאינן של הנתבעת, וכן פתיחת כותרת התגובה במילים "זהירות הונאה") מכתימה
3 למעשה את שמו של בית העסק כולו, ומבקשת למעשה "להזהיר" את הציבור הרחב מפני מעשה
4 "הונאה" או כזב של בית העסק, כדי שלא יפנו אליו.
5

6 17. בהקשר זה כבר נפסק, כי פעמים רבות הקורא הסביר מייחס משקל רב לכותרת הפרסום ואף
7 אינו קורא או אינו מתעמק בכתבה עצמה ובעניינינו בתוכן המילולי המלא של תגובת הנתבעת
8 שם הסבירה כי התכוונה לשימוש שנעשה בתמונתה שלה (בהקשר זה ר' למשל ע"א (ירושלים)
9 1701-94-03-49994 עיתונות זהב בע"מ נ' אריה שקד (פורסם בנבו) וכן ת"א (תל אביב) 1701-94-03-49994
10 אמליו פלוס נ' דינה חלוץ ת"א (פורסם בנבו)).
11

תרגום הפוסט והתגובות ברוסית

12
13 18. נקודת המוצא היא, כי חובה על בעל דין לתרגם מסמכים עליהם הוא מבקש להסתמך, ככל
14 שאלה אינם בשפה רשמית (בהקשר זה ר' למשל רע"א 9048/07, הרשות הפלשתינית, המועצה
15 הפלשתינית נ' ליאורה גולדמן (פורסם בנבו)).
16

17 19. אין גם חולק, כי התובעת לא צרפה תרגום נוטריוני של המסמכים עליהם היא ביקשה להתבסס
18 בתביעתה וגם לא צירפה חוות דעת של מומחה הבקיא בשתי השפות. התובעת הסתפקה
19 בתצהיר של מר אדוארד בזקובני שאינו מתרגם מוסמך, אלא דובר של שתי השפות שאישר
20 את התרגום (ר' תצהירו מיום 24.06.20).
21

22 20. חרף זאת, בנסיבות המקרה ניתן להסתפק בתרגום שהציגה התובעת, בעיקר מהטעם שהנתבעת
23 ובא כוחה דוברי רוסית כשפת אם. מכאן שהתובעת לא זכתה ליתרון דיוני כלשהו באופן בו
24 הציגה את תרגום הדברים.
25

26 ביחס לתרגום מאנגלית נפסק, כי "השאלה האם יש מקום לתרגם מסמך כלשהו המוגש
27 לביהמ"ש ובכלל זה תצהיר, אמורה להתברר על פי היחסים שבין הצדדים, ויכולתם להבין
28 את תוכן המסמכים" [ראו בש"א (ת.א.) 21178/05 גרנד אלקטריק ישראל בע"מ נ'
29 LEGRAND SNC (פורסם בנבו, 1.1.2006), וכן ת.א. 2434/05 ברינט נ' ערן ריקליס הפקות
30 (פורסם בנבו, 1.5.2009)].
31

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-02-25924 בוליצ'ב נ' פלשור

תיק חיצוני:

21. חשיבות רבה נוספת לתרגום מדויק של הדברים, נועדה כמובן לאפשר לבית המשפט להבין את שכתב, זאת כדי להגיע לתוצאה צודקת ולחקר האמת. אלא שבענייננו "פערי התרגום" בין זה המוצע על ידי התובעת, לזה של הנתבעת, אינם משמעותיים. הנתבעת מצדה טענה כי התרגום הנכון של המונח שהוטבע על התמונה באדום בולט הוא "שקר" או "כזב" ואילו התובעת טענה כי התרגום הנכון הוא "הונאה". גם אם הייתי מניח לטובת הנתבעת, כי התרגום הנכון הוא זה המוצע על ידה, היה מקום לקבל את התביעה, זאת מאחר שהאופן בו הוצגו הדברים יש בהם כדי לייחס פגם משמעותי בשירות וברמת העסק כולו, מבלי להדגיש די הצורך כי כוונת הנתבעת רק לשימוש הפסול שנעשה לשיטתה בתמונתה.

9

יתר על כן, גם בכתב הגנתה וגם בתצהיר מטעמה, הנתבעת לא הציגה תרגום חלופי והסתפקה באמירה כללית לפיה התרגום אינו משקף את שנאמר, על אף שהיא עצמה כאמור דוברת רוסית. לדיון ההוכחות אף הביאה הנתבעת מתורגמנית מטעמה, ועדיין כאמור לא ביקשה להגיש תצהיר של המתורגמנית מטעמה המייחס תרגום שונה לדברים. אמנם טוב עשתה הנתבעת שדאגה להביא מתורגמנית לדיון ההוכחות (שכן הנתבעת עצמה דוברת רוסית ומתקשה בשפה העברית) אך מנגד לא ברור מדוע לא הציגה בתצהיר או בכתב ההגנה תרגום חלופי המשקף את טענותיה, ככל שהיא חולקת על התרגום שהוצג.

17

ב. שלב ב' – מדובר בביטוי שהחוק מטיל בגינו חבות

22. שלב זה כולל בחינה דו שלבית:

1. מדובר בלשון הרע כהגדרתה בחוק - הגדרת המונח בסעיף 1 לחוק:

21

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;

29

אין ספק כי הכתרתו של בית העסק של התובעת כ"הונאה" או "כזב" ו"שקר" עולים לכדי לשון הרע, מהטעמים שגם פורטו לעיל. גם את כותרת תגובתה פתחה במילים "זהירות הונאה" (ר' כאמור בסעיף 16 לעיל לפסה"ד).

33

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-02-25924 בוליצי'ב נ' פלשור

תיק חיצוני:

1 2. מתקיים רכיב הפרסום כמוגדר בסעיף 2 לחוק.

2
3 הנתבעת לא חלקה על כך שתגובתה פורסמה ברבים, ואף ביקשה להפיץ את תגובתה לכמה
4 שיותר אנשים (בהקשר זה ר' גם ברע"א 1239/19 יואל שאול נ' חברת ניידלי תקשורת
5 בע"מ שם נפסק כי שיתוף בפייסבוק חוסה אף הוא תחת הוראות החוק).

6
7 אין חולק כי הנתבעת ביקשה להפיץ את הפוסט שהעלתה לכמה שיותר אנשים ואף ביקשה
8 שמי שמעיין בתגובתה ימשיך להפיצה הלאה.

9
10 סיכום ביניים – בנסיבות המקרה, הביטוי עצמו יחד עם התגובה, עולים לכדי לשון הרע בהתאם
11 להוראות הדין ולמבחנים שנקבעו בפסיקה.

12 שלב ג' - האם עומדת לנתבעת הגנה שבחוק

13 מכאן יש לבחון, האם עומדת לנתבעת הגנה שבחוק בהתאם לסעיפים 13-16.

14 23. טענתה המרכזית של הנתבעת היא, כי עומדת לה הגנת "אמת בפרסום", בהתאם לסעיף 14
15 לחוק, זאת משום שהתובעת עשתה שימוש שלא כדין בתמונתה כדי לפאר את בית העסק שלה.

16 24. בהקשר זה נפסק, כי יש לבחון את הפרסום בשלמותו והאם הפגיעה שנגרמה מפרסום הפרט
17 השגוי, שונה באופן מהותי ומשמעותי מהפגיעה שהייתה נגרמת כאילו תוארה המציאות
18 העובדתית באופן מדויק (ראה ספרה של א. שנהר "דיני לשון הרע" בעמוד 222, וכן ע"א 4/85
19 צור נ' הוכברג (פורסם בנבו) וע"א (ת"א) 11-10-27386 סושרד נ' גינת (פורסם בנבו).

20 25. לאחר שבחנתי את הראיות והטענות, איני סבור כי עומדת לנתבעת הגנה זו באופן מלא, זאת
21 בשים לב לאופי התגובה החריפה. כאמור לעיל, הנתבעת הייתה יכולה להסתפק בהוספת תגובה
22 מילולית ולפיה התמונה שהתובעת מבקשת להתהדר בה, אינה שייכת לה אלא של הנתבעת,
23 תוך הדגשה כי תגובתה הראשונה נמחקה שלא כדין.

24 26. אמנם לא היה על התובעת להסיר את תגובתה הראשונה של הנתבעת טרם הסרת התמונה, דבר
25 זה גרם לנתבעת לרשום תגובה נוספת חריפה יותר, אך כאמור גם במסגרת התגובה השנייה
26 יכולה הייתה הנתבעת לשוב ולרשום תגובה מילולית מלאה ומפורטת יותר, אך ללא הדגשת
27 הכותרת וייחוס מעשי כזב לבית העסק כולו.

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-02-25924 בוליצ'ב נ' פלשור

תיק חיצוני:

הגנות שבסעיף 15 לחוק

1
 2 27. ההגנות שבסעיף זה מחייבות הוכחת שני תנאים מצטברים. האחד תום לבו של המפרסם והשני,
 3 כי הפרסום נעשה באחת הנסיבות המפורטות בסעיפים הקטנים של אותו סעיף (ראה דנ"א
 4 2121/12 פלוני נ' אילנה דיין (פורסם בנבו)). נטל ההוכחה ביחס לקיום כל אחד מרכיבי ההגנה,
 5 מוטל על הנתבע הגם שבעניין הוכחת תום לב, יכול הנתבע להיעזר בחזקה שבסעיף 16(א) לחוק.
 6 בע"א 844/12 מולקנדוב נ' פורוש (פורסם בנבו) עמד בית המשפט העליון על היחס בין הסעיפים
 7 15 ו-16 לחוק.

8
 9 28. בענייננו כאמור גם ככל שביקשה הנתבעת להגן על עניין אישי שלה בפרסום, כפי שהייתה
 10 רשאית לעשות (למשל לפי סעיף 15(3) לחוק איסור לשון הרע) הרי שנדרשת הלימה בין רמת
 11 התגובה להגנה על האינטרס האישי, כפי שגם עולה במפורש מסעיף 16 לחוק אותו יש לקרוא
 12 יחד עם סעיף 15.

13
 14 29. סעיף 16 מדגיש בשני סעיפי המשנה שלו, את הצורך בסבירות התגובה, כלומר שוב הלימה ויחס
 15 פרופורציונלי בין הארוע הראשון לתגובה שבאה בעקבותיו.
 16 בסעיף קטן 16(א) נדרש הנתבע להוכיח כי כאשר:

17 **"...עשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא**

18 **חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב"**.

19
 20 בסעיף קטן (ב) נקבע כי:

21 **"חזקה על... הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום**

22 **אחת מאלה":**

23 ...

24 **(3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהייתה סבירה**

25 **להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15"**.

26
 27 30. בעניין זה כאמור הנתבעת לא הסתפקה בהבהרה, כי התמונה שייכת לה ודרישה כי התמונה
 28 תוסר מהפוסט, אלא עיצבה במיוחד הדגשה בולטת על התמונה עצמה ואף ציינה בגוף התגובה:
 29 **"אני מבקשת לשתף את הפוסט הזה באופן מקסימלי!"** (ר' תרגום תחת כותרת "עמוד 71"
 30 שצורף לתצהיר התובעת). דבר שיש לו כדי ללמד כי בכך גם ביקשה להפיץ את תגובתה לקהל
 31 רחב יותר מזה שנכנס מלכתחילה לפרסום של התובעת.

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-02-25924 בוליצ'ב נ' פלשור

תיק חיצוני:

שלב ד' – הפיצויים - שאלת הנזק

- 1
- 2 31. התובעת ביקשה לחייב את הנתבעת בפיצויים בסך **75,000** ₪, וזאת ללא הוכחת נזק, בהתאם
- 3 לסעיף 7א(ג) לחוק מאחר שהפרסום נעשה בכוונה לפגוע (התובעת ציינה כי העמידה את
- 4 תביעתה על סכום זה לצרכי אגרה). יצוין כי בהתאם לסעיף 7א(ה) מתעדכנים סכומי הפיצוי
- 5 אחת לחודש בהתאם לעליית מדד המחירים לצרכן.
- 6
- 7 32. באשר לפסיקת הפיצוי הסטטוטורי כבר נפסק, כי התכלית של הוראה זו נועדה להרתיע מוציאי
- 8 לשון הרע בדרך של קביעת סנקציה של פיצויים ללא הוכחת נזק (ר' למשל רע"א 10520/03 **בן**
- 9 **גביר נ' דנקנר** (פורסם בנבו); ע"א 4740/00 **לימור עמר נ' אורנה יוסף**, וכן ת"א (תל אביב)
- 10 14264-11-14 **גבריאל כנפו נ' גינזבורסקי** (פורסם).
- 11
- 12 33. על השיקולים להחמרה והקלה בגובה הפיצויים עמד בית המשפט העליון בע"א 89/04 **נודלמן**
- 13 **נ' שרנסקי** ובכלל זה השיקולים הבאים (כפי שגם פורטו בתא"מ (חיפה) 13361-12-18 **אביעד**
- 14 **זגה נ' נופר רבוך** (פסק דינה של כב' השופטת ס' מצא, פורסם בנבו):
- 15 א. היקף הנזק שנגרם לנפגע ושהפיצוי התרופתי נועד להטבתו. כאמור הפרסום מעמיד
- 16 חזקה בדבר גרימת נזק ואין צורך להוכיח נזק ממון מיוחד. היקף הנזק נשקל לא רק
- 17 בהקשר לפרסום אלא גם תוך שימת לב להתנהגות הצדדים לאחריו ואף במהלך הדיון
- 18 המשפטי.
- 19 ב. באשר להיקף הנזק נשקלות גם התכליות החינוכיות וההרתעתיות. בהקשר זה יש לשקול
- 20 את התנהגות המפרסם וכוונותיו כמפורט בסעיף 19 לחוק.
- 21 ג. ההיבט העונשי. החוק מבחין כאמור בין נתבע תם לבין נתבע זדוני וזאת גם כשיקול
- 22 עצמאי.
- 23 ד. הנתבעת כאדם פרטי. יש להבחין בין מפרסם שהוא תאגידי גדול לבין מפרסם פרטי.
- 24 ה. מצבו הכלכלי של המפרסם.
- 25
- 26 34. לאחר בחינת מכלול השיקולים הרלוונטיים לזכות ולחובה, מצאתי להעמיד את סכום הפיצויים
- 27 בנסיבות המקרה על סכום של **12,000** ₪. בקביעת סכום זה לקחתי בנוסף את השיקולים
- 28 הבאים:
- 29 א. הנתבעת כאמור לא הסתפקה בהבעת דעה, לפיה נעשה שימוש פסול בתמונתה, אלא
- 30 ביקשה להפיץ ככל הניתן את עמדתה לפיה השימוש שעושה התובעת בתמונה עולה כדי
- 31 הונאה או שקר של ממש וכן ביקשה להזהיר את הציבור כולו ממעשה "הונאה" של
- 32 בית העסק.

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-02-25924 בוליצ'ב נ' פלשור

תיק חיצוני:

- 1 ב. לכך יש להוסיף כי הנתבעת לא נתנה לתובעת שהות סבירה מספקת להסרת הפוסט.
2 הנתבעת אישרה כי פנתה לתובעת לראשונה ביום חמישי ה-19.04.18 וציינה בתגובתה
3 שאחת התמונות שייכת לה, וכבר בשבת בשעות הבוקר ביום 20.04.19 פרסמה את
4 הפוסט החרף יותר (הפוסט מושא התביעה עם הכותרת האדומה הבולטת). הנתבעת
5 בחרה שלא להמתין עד יום ראשון כדי לראות אם אכן הפוסט יתוקן או יוסר. לא ניתן
6 להתעלם מכך שבטווח הזמנים הנ"ל גם חלק ערב חג הפסח ויום שבת (אפילו אניח
7 לטובת הנתבעת כי מי שפרסם את הפוסט אינו שומר שבת כפי שטענה התובעת).
- 8 ג. לא ניתן להתעלם מכך שהתובעת כן מחקה את התגובה הראשונה של הנתבעת לפוסט
9 לפיו התמונה שייכת לנתבעת, ולכן מה שהוביל את הנתבעת להפיץ תגובה חריפה יותר
10 (ולא פרופורציונלית) הייתה מחיקת תגובתה הראשונה תוך הותרת התמונה עצמה.
- 11 ד. "נסיבה מקלה נוספת" אותה יש לזקוף לטובת הנתבעת, היא משך זמן הפרסום הקצר
12 יחסית של הפוסט של הנתבעת. אמנם הפרסום הופץ ו"זכה" לכ-196 תגובות ו-136
13 שיתופים (לפי טענת התובעת שלא הופרכה) אלא שהתובעת אישרה כי הפוסט הופץ
14 בשבת בשעות הבוקר (או הצהריים המוקדמות) והוסר כולו על ידי התובעת כבר באותו
15 היום. עם זאת כאמור הסרתו נעשתה על ידי התובעת ולא על ידי הנתבעת.
- 16 ה. כמו כן, במסגרת מכלול השיקולים יש גם לזכור, כי הנתבעת אישרה שהתמונה
17 שהתובעת עשתה בה שימוש, לא הייתה התמונה היחידה שנועדה "לפאר" את בית
18 העסק של התובעת אלא היו תמונות נוספות, כך שכוונתה לכאורה של התובעת להטעות
19 פחותה, ובהתאם הייתה צריכה להיות תגובת הנתבעת מתונה יותר (גם לאחר מחיקת
20 התגובה הראשונה ושוב בשים לב לסד הזמנים הקצר).
- 21 ו. אין מחלוקת כי על התמונה של הנתבעת לא היו סימני זיהוי שניתן היה לשייך באופן
22 ברור לנתבעת בלבד – מדובר בתמונה עם צבע לק אחיד, ולכן לא ניתן לשלול לגמרי את
23 טענת התובעת כי דובר בטעות בתום לב, הגם שהיה על התובעת להקפיד ולוודא קודם
24 לפרסום, כי אכן מדובר בתמונה השייכת לבית העסק שלה או של אחד מעובדיה.
- 25 ז. בנוסף התובעת פרסמה תגובה בה התנצלה על השימוש שנעשה בתמונת הנתבעת.
- 26 ח. עוד יש לזכור כי הנתבעת גם לא השיבה למכתב התראה שנשלח אליה קודם להגשת
27 התביעה הנוכחית.

הוכחת נזק

- 30 35. על אף שהתובעת טענה כי נגרם לה נזק כלכלי ממשי מהפרסום, ונאלצה להפסיק לעסוק בטיפוח
31 ציפורניים, הרי שטענות אלה לא הוכחו.

32

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-02-25924 בוליצ'ב נ' פלשור

תיק חיצוני:

36. התובעת ביקשה לבסס פגיעה כלכלית בהכנסותיה, על בסיס אישורים של רואה חשבון מטעמה מהם עולה לכאורה, שממוצע ההכנסות ברוטו של התובעת בחודשים ינואר עד דצמבר 2018 עמד על כ- 19,000 ₪ לחודש, ואילו ממוצא ההכנסות החודשי בתקופה שמינואר עד אפריל 2019 עמד על כ- 10,500 ₪ לחודש (נספח ה' לתצהיר).

דא עקא, הפרסום של הנתבעת נעשה רק בסוף אפריל 2019 (ב-20.4.19) כך שוודאי שפרסום זה לא יכול היה להביא לירידה בהכנסות בתקופה שקדמה לפרסום. התובעת לא הציגה נתוני הכנסות מחודש מאי 2019 ואילך.

בנוסף, התובעת גם אישרה כי מחודש נובמבר 2019 ועד חודש מאי 2020 נסעה לחו"ל וניהלה את העסק מרחוק, דבר שיכול גם כן להוביל לירידה בהכנסות. יתרה מכך מחודש מרץ 2020 פרצה מגפת הקורונה ובעקבות סגרים שהוטלו, יש להניח כי נגרמה גם כן פגיעה בהכנסות ללא כל קשר לפרסום.

עם זאת כאמור, התובעת זכאית לפיצויים גם ללא הוכחת נזק, ועל כן ובמכלול השיקולים שפורטו לעיל מצאתי להעמיד את סכום הפיצויים על סכום של 12,000 ₪.

טענת קיזוז

37. הנתבעת ביקשה לקזז מכל סכום שייפסק כנגדה, פיצוי בשל הפרת חוק זכויות יוצרים, בשם לב לשימוש שנעשה בתמונתה.

38. בת"א (שלום – חיפה) 11914-07-19 **נועם חן נ' פנחס פרץ** (להלן: "**פרשת נועם חן**"), פורסם (בנו) ניתחה כב' השופטת ס' מצא, בהרחבה של השלבים בהם יש לילך בתביעה בהן מועלית טענה להפרת זכויות יוצרים. יש לחלק את הדיון לארבעה שלבים (יוער כי מרבית פסקי הדין המוזכרים להלן הם גם כן מתוך פרשת **נועם חן**):

- א. האם לנתבעת זכות יוצרים וזכות מוסרית בתמונה.
- ב. האם זכויותיה של הנתבעת בצילום הופרו על-ידי התובעת.
- ג. האם לתובעת עומדת הגנה בדין.
- ד. מהו שיעור הפיצויים שיש לפסוק בגין הפרת הזכות הכלכלית ו/או הזכות המוסרית בצילום.

39. **שלב א'** – הנתבעת הוכיחה כי עומדת לה זכות יוצרים בתמונה שצילמה. סעיף 1 לחוק זכות יוצרים מגדיר "יצירה אמנותית" לרבות צילום. גם בפסיקה נקבע, לא אחת, כי צילום יכול להיות מושא לזכות יוצרים. (ר' למשל רע"א 7774/09 אמיר ויינברג נ' אליעזר ויסהוף [פורסם

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-02-25924 בוליצ'ב נ' פלשור

תיק חיצוני:

- 1 בנבו] ת"א (מרכז) 9540-10-10 בי. אין און ליין נ' שי לב ארי [פורסם בנבו] (18.06.2013); ת"א
2 (נצ') 26485-09-11 קייקי כפר בלום ובית הלל ש.מ. נ' צוק מנרה בע"מ [פורסם בנבו]
3 (30.12.2012); ת"א (ת"א) 1637/08 הדס גוברין נ' סויץ מועדוני כושר בע"מ [פורסם בנבו]
4 (09.10.2011); ת"א (ת"א) 1879/07 ליאב אוזן ושות' נ' Winhelp בע"מ, [פורסם בנבו]
5
6
7 40. הנתבעת ציינה כי היא מיד זיהתה את עבודתה ואת הלקוחה שעבורה ביצעה את הטיפול
8 בציפורניים, וכי גם הלקוחה אישרה לה זאת. התובעת לא חלקה באופן ממשי על כך שמדובר
9 בתמונה של הנתבעת, ובתחילה אכן התנצלה על השימוש שנעשה בתמונתה. רק בשלב מאוחר
10 יותר טענה, כי לא הוכח כי מדובר בתמונת הנתבעת. עם זאת התובעת לא הביאה לעדות את
11 העובדת שלה הגבי טטיאנה כדי שתמסור פרטים מניין נלקחה אותה תמונה.
12
13 משכך, יש לראות בנתבעת כבעלים של הצילום בהתאם להוראות סעיף 33(1) לחוק זכות
14 יוצרים.
15
16 41. **שלב ב' – זכויותיה של הנתבעת אכן הופרו** - אין ספק כי התמונה פורסמה בעמוד השיווקי של
17 בית העסק של התובעת מיום 04.04.19 ועד ליום 20.04.19 אז הוסר הפוסט כולו על ידי התובעת.
18
19 סי' 11 לחוק זכויות יוצרים קובע כי לבעל זכות יוצרים הזכות הבלעדית לעשות ביצירה את
20 הפעולות המפורטות בסעיף, ביניהן פרסום התמונה, העמדתה לרשות הציבור, ועוד. הפרת
21 זכות יוצרים מוגדרת בס' 47 לחוק זכות יוצרים כביצוע אחת הפעולות המנויות בס' 11 לחוק
22 ללא רשות בעל זכות היוצרים.
23
24 **שלב ג' - האם לנתבעת עומדת הגנה בדין**
25 42. התובעת טענת להגנת מפר תמים המעוגנת בהוראות סעיף 58 לחוק זכות יוצרים.
26
27 43. ההגנה חלה על מי שלא ידע ולא היה עליו לדעת במועד ההפרה כי מדובר ביצירה מוגנת (ר'
28 רע"א 7774/09 אמיר ויינברג נ' אליעזר ויסהוף [פורסם בנבו] (28.8.2012): "...עליו להוכיח
29 שלא ידע, ולא היה עליו לדעת, על קיום זכות היוצרים ביצירה" (ע"א 2312/02 ארנולד דרוק נ'
30 סוניה דנציגר, פ"ד נט(6) 421, 430 (2005), ר' גם פסק הדין תאמ (י-ם) 46569-07-15 משה מילנר
31 נ' ידיעות אינטרנט [פורסם בנבו] (10.11.2016)).
32
33 44. בענייננו, התובעת לא ידעה להצביע על מקור התמונה, ולא הביאה לעדות את גבי טטיאנה,
34 העובדת שלה שלקטה את התמונה ופרסמה אותה. אמנם לקחתי בחשבון כי יחסי הצדדים

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-02-25924 בוליצ'ב נ' פלשור

תיק חיצוני:

1 התובעת והעובדת טטיאנה התערערו, לטענתה בעקבות הארוע, וזו כבר אינה עובדת אצלה אך
2 חרף זאת, לא ברור מדוע לא ביקשה לזמנה לעדות, כדי להוכיח כי עומדת לה אותה הגנה.
3 התובעת מנגד כבעלת העסק טענה כי לא עברה על הפוסט ולא הדריכה את טטיאנה קודם
4 לפרסום שנעשה. התנהלות זו יש לזקוף לחובתה שעה שהיא כבעלת העסק מבקשת להסתמך
5 על הגנת מפר תמים. עם זאת, כאמור אין לשלול הגנה זו לחלוטין.

שלב ד' - שיעור הפיצויים

9 45. סעיף 56 (ב) לחוק זכות יוצרים מונה את השיקולים שרשאי בית משפט לשקול, בין היתר,
10 בפסיקת סכום הפיצויים בגין הפרת זכות יוצרים (כלכלית) או זכות מוסרית – ללא הוכחת נזק.
11 בנוסף נוהגים בתי המשפט לשקול אף את התנהלות הצדדים לפני ובמהלך ההליך.
12

13 46. בקביעת סכום הפיצוי הסטטוטורי ישקול בית המשפט, בין היתר, את "עוצמת ההפרה, מספרן
14 ומשכן של הפרות, סוג היצירה, אשמו של המפר, אופיו וגודלו של העסק המפר. כאשר
15 ההפרה היתה ממושכת והניבה למפר רווחים למכביר, או כאשר המפר פועל בחוסר תום לב,
16 יטו בתי המשפט לפסוק פיצויים בסכום המירבי" (ר' תא (פ"ת) 9951-10-12 יניב פורת נ' קו
17 מנחה - בורסה גרף בע"מ (פורסם בנבו עם ההפניות שם ובהם ע"א 2392/99 אשרז עיבוד
18 נתונים נ' טרנסבטון בע"מ, [פורסם בנבו] בפסקה 30; ט' גרינמן, "זכויות יוצרים" 486
19 ((2003)).

21 47. כפי שציננה כבי השופטת סי מצא בפרשת נועם חן, אין מדובר ברשימה סגורה של שיקולים.
22 כמו כן, נקבע לא אחת, כי שיקולים אלה נגזרים משתי מגמות יסוד בדיני זכויות יוצרים: פיצוי
23 בעל הזכות המוגנת בגין נזקיו, מצד אחד, והרתעת המפר והציבור, מן הצד השני (פסק הדין
24 בת"א (שלום ראש"צ) 20811-06-16 פלאש 90 בע"מ נ' שריף [פורסם בנבו] (3.7.2017)
25 והאסמכתאות המובאות שם).

27 בת"א (מחוזי ת"א) 2051/04 ש.אנגל מהנדסים בע"מ נ' קרני [פורסם בנבו] (15.8.2010),
28 התייחס בית המשפט לשאלה האם לצורך קבלת פיצוי סטטוטורי על התובע להוכיח כי נגרם לו
29 נזק, ופסק: "לשם קביעת אותו פיצוי יש לדרוש מן התובע מינימום ראייתי, ולו מזערי, על פיו
30 יהיה בידי בית המשפט להפעיל שיקול דעתו ולבחור בפיצוי המתאים, מבין קשת האפשרויות
31 הפתוחות בפניו בתחומי הסכומים שבסעיף...יש לפרוס בפני בית המשפט, בדיון או בחומר
32 המובא בפניו, נקודות ייחוס כלשהן אשר יהא בהן כדי להדריך את בית המשפט בבחירת סכום
33 הפיצוי הסטטוטורי" (באותו מקרה גם הפנה בית המשפט לע"א 592/88 שגיא נ' עזבון ניניו
34 ז"ל, פ"ד מו(2) 254).

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-02-25924 בוליצ'ב נ' פלשור

תיק חיצוני:

- 1
2 מנגד בפרשת **דקל** בית המשפט העליון פסק, כי כאשר ברור שהתובע לא סבל כלל נזק ממשי
3 והנתבע הרוויח מעט מאוד מן ההפרה - יש לפסוק פיצוי סטטוטורי, אם כי, במקרה זה, יטו בתי
4 המשפט לפסוק פיצוי בשיעור המינימלי הקבוע בחוק (פסקה 18 לפסק הדין, ע"א 3616/92 **דקל**
5 **שירותי מחשב להנדסה (1987) בע"מ נ' חשב היחידה הבין-קיבוצית לשירותי ניהול**, פ"ד
6 נא(5))
- 7
8 48. בנוסף לזכות הכלכלית, המעוגנת בסעיף 11 לחוק זכות יוצרים, לבעל זכות יוצרים זכות
9 מוסרית ביצירתו, המעוגנת בסעיף 45 לחוק זכות יוצרים (ר ההגדרה שבסעיף 46 לחוק זכות
10 יוצרים, ובעניין זה ר' פסק הדין ברע"א 12/17 **אפרים שריר נ' נירית זרעים בע"מ** [פורסם בבנו]
11 הזכות המוסרית היא זכות אישית (סעיף 55 לחוק זכות יוצרים))
- 12
13 49. בפסק דינה של כב' השופטת סיגלית מצא בפרשת **נועם חן** פורטו בהרחבה מנעד הפיצויים
14 במקרים שונים ורבים.
- 15
16 יישום נסיבות אלה על ענייננו.
- 17
18 50. לאחר בחינת מכלול השיקולים הרלוונטיים לזכות ולחובה, מצאתי להעמיד את סכום הפיצויים
19 בנסיבות המקרה על סכום של **4,000** ₪. בקביעת סכום זה לקחתי בנוסף את השיקולים
20 הבאים:
- 21
22 א. משך זמן ההפרה – מיום 04.04.19 עד להסרה מיום 20.04.19.
- 23
24 ב. העובדה כי אין מדובר בתמונה יחידה שפורסמה לשיווק בית העסק של התובעת, אלא
25 תמונה אחת מתוך תמונות נוספות (כ-10 תמונות). התובעת ציינה כי פורסמו מספר תמונות
26 בכל תחום יופי וכי גם בתחום הציפורניים היו מספר תמונות.
- 27
28 ג. לתמונה עצמה לא היו סימנים ייחודיים שניתן לקשור אותם דווקא לנתבעת. הנתבעת
29 עצמה פרסמה את התמונה בעמוד האינסטגרם שלה ללא שיוך או סימן מזהה הקושר את
30 התמונה לבית העסק שלה. גם התמונה עצמה מלמדת על צבע לק חלק ללא כיתוב, ציור,
31 עיצוב ייחודי או סימנים מיוחדים בולטים.
- 32
33 מנגד, העובדה שהתובעת או מי מטעמה ביקשו לעשות שימוש דווקא בתמונה זו (יחד עם
34 תמונות אחרות) כדי לשווק בית העסק מלמדת, כי הם ראו בה יופי מיוחד שמצדיק את
35 השימוש בה כדי לפאר את בית העסק.
- 36

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-02-25924 בוליצ'ב נ' פלשור

תיק חיצוני:

1 ד. מרגע שהנתבעת פנתה וביקשה להסיר את תמונתה, התובעת התנצלה והודיעה, כי היא
2 עושה מאמץ להסיר את התמונה, ובהקשר זה לא ניתן להתעלם, מפרק הזמן הקצר ממועד
3 פניית הנתבעת ועד להסרת התמונה עם הפרסום כולו. מנגד התובעת לא הוכיחה כי אכן לא
4 ניתן היה להסיר את התמונה קודם לכן, ולעניין זה לא הביאה התובעת לעדות את מי
5 שהעלה לטענתה את הפרסום השיווקי, ולא הציגה התכתבות עמו שם דרשה ממנו
6 (לטענתה) להסיר את התמונה לאלתר. כך גם לא ברור מדוע בחרה להסיר את התגובה
7 הראשונה של הנתבעת מבלי להסיר את התמונה עצמה.
8

9 51. באשר לפסיקה אליה הפנתה הנתבעת - ת"א (ת"א) 1074-05 מעריב הוצאת מודיעין בע"מ נ'
10 חברת אול יו ניד בע"מ (פורסם בנבו) פסק הדין פחות רלבנטי לענייננו שכן השאלה המרכזית
11 שנדונה שם הייתה "האם לתובעת, מעריב, זכויות במידע הגולמי אודות משרות פנויות שהיא
12 מפרסמת במסגרת "לוח דרושים"". באשר לת"א (ת"א) 1636/08 - פורסמה בנבו רק החלטה
13 שניתנה וגם זו אינה רלבנטית לענייננו.
14

15 הערה: כל ההדגשות בפסק הדין אינן במקור אלא אם נאמר אחרת.
16

17 52. משהוסר הפוסט כולו, ולאור הטעמים שפורטו להם ובפרט כי הפוסט פורסם בעקבות שימוש
18 שנעשה בתמונת הנתבעת, ובשים לב למשך הפרסום, לא מצאתי לחייב את הנתבעת לפרסום
19 התנצלות על הדברים שרשמה.
20

התוצאה:

21 הנתבעת תשלם לתובעת את הסכומים הבאים, לאחר קיזוז:

22 א. 8,000 ₪ - פיצויים בעוולת לשון הרע.

23 ב. 2,000 ₪ - שכ"ט עו"ד.

24 ג. 1,200 ₪ (כולל אגרת תביעה ששולמה)
25
26
27
28
29
30
31
32
33

בית משפט השלום בקריות

תא"מ 20-02-25924 בוליצ'ב נ' פלשור

תיק חיצוני:

1 בפסיקת הסכומים הנ"ל לקחתי בחשבון את תוצאת פסק הדין והיחס בין הסכום שנפסק לסכום
2 שנתבע, לרבות התנהלות הצדדים לפני ואחרי הגשת התביעה וכן את טענת הקיזוז.
3 כל הסכומים הנ"ל ישולמו לתובעת תוך 45 ימים מהיום, שאם לא כן יצורפו אליהם הפרשי הצמדה
4 וריבית כחוק מהיום ועד למועד התשלום המלא בפועל.

5

6

ניתנה היום, ב' ניסן תשפ"א, 15 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

7

8

יובל וסרקרוג, שופט

9

